

пѣкъ Шишманъ отъ своѣхъ странъ не е щялъ да му устѣпи нищо съ доказване, че всичко, щото има заедно съ прѣстола, прѣдадено му е отъ самыа имъ бащѣ. Тѣй сѣ слѣдували непрѣстанно несѣгласія и раздори между двама-та братія — Търновскый и Видинскый владѣтели, а между това Турци-ти нападнѣхъ на нѣкои мѣста въ Тракіѣ, кои-то принадлежяхъ на Прѣславско-то царство, та ги завоевахъ. Асѣнь отиде съ войскѣ-тѣ си противъ нападатели-ты на царство-то му и удари ся съ Мурата (1363 г.), нѣ въ едно страшно сбиваніе Турци-ти побѣдихъ Българы-ты и Асѣнь падна мъртавъ, безъ да отнѣме ни най-малкъ чясть отъ изгубены-ты си мѣста. Слѣдъ него поддържя войнѣ-тѣ братъ му Михаилъ, нѣ най-сѣтнѣ и него постигна иста-та братова му зла честь!

Въ тѣя врѣмена Българе-ти изгубихъ мѣстата си въ Македоніѣ, а въ Таракіѣ градове: Бургасъ, Анхыело, Месемвріѣ, Ямболъ, Сливенъ, Созополь и другы, а пакъ въ истѣ-тѣ Българіѣ: Прѣславъ, слѣдъ него Шюменъ, кой-то ся брани юнашкы цѣлы осѣмъ мѣсяцы, а послѣ Провадіѣ, Дристѣ (Силистрѣ) и Варнѣ, дѣто стана голѣмо кръвопролитіе и най-сѣтнѣ всичкѣ Добруджѣ. Въ тѣя страшы обстоятелства за Българіѣ Иванъ Шишманъ, като ся видѣ отвѣкѣдѣ притѣсененъ отъ силно-то Туреско орѣжіе, много пѣти иска помощъ отъ Страшимира, нѣ послѣдній никакъ нещяше да чюе брата си, ако и да глѣдаше, че Българія отива вече изъ рѣцѣ. Тогази Шишманъ излѣзе самъ на срѣщѣ Турцы-ты и бѣхъ та ся доста врѣмя съ Мурата, нѣ всякога губяше,